

Ud fra disse hensyn foreslog arbejdsgivergruppen med støtte af en række regeringsrepræsentanter det af arbejdergruppen fremsatte forslag modificeret således, at betalte søgehelligdage ud over et antal på 6 om året efter det enkelte medlemslands bestemmelse skulle kunne modregnes i den 3. ferieuge. Efter en længere drøftelse gik et flertal i komiteen ind for det således modificerede forslag, der derefter blev vedtaget.

Et punkt, hvorom der ligeledes udviklede sig livlig debat var et af arbejdsbureauet i konklusionsudkastet formuleret forslag om, at lønmodtageren under 18 år skulle have krav på en årlig ferie af længere varighed end den i konventionen foreskrevne minimumsferie. Bureauets forslag herom blev støttet af arbejdergruppen, men blev kritiseret af bl. a. en række regeringsrepræsentanter. Disse fandt, at forslaget var u hensigtsmæssigt navnlig på baggrund af, at komiteen var gået ind for i konventionen at foreskrive, at længden af den årlige minimumsferie principielt skulle være 3 uger. En afstemning i komiteen viste imidlertid, at der var flertal for at bevare den af bureauet foreslåede regel, og et forslag om at lade reglen udgå af konventionen blev herefter forkastet.

En række andre punkter i arbejdsbureauets konklusionsudkast blev af komiteen gjort til genstand for ændringer eller tilføjelser. Der blev således bl. a. vedtaget en regel om, at det enkelte medlemsland skal kunne bestemme, på hvilke nærmere betingelser fravær fra arbejdet, der skyldes forhold, som lønmodtageren ikke er herre over (sygdom, ulykkestilfælde, graviditet m. v.), ikke skal anses for at afbryde arbejdsforholdet. Yderligere vedtoges bl. a. en regel om, at der, såfremt ikke anden aftale indgås mellem arbejdsgiver og lønmodtager, respektive disses organisationer, ved deling af ferien skal gives mindst 2 ugers ferie i sammenhæng.

I forbindelse med vedtagelsen af komiteens rapport blev det fra arbejdsgivergruppens side tilkendegivet, at gruppen måtte tage afstand fra konklusionsforslagene i den skikkelse forslagene fremtrådte som resultat af komiteens vedtagelser, og at gruppen derfor ville stemme imod forslagene.

Arbejdsgivergruppen forbeholdt sig yderligere i forbindelse med den senere 2. be-

handling af sagen at tage fornyet stilling til spørgsmålet om formen for et nyt instrument om ferie med løn.

Under behandlingen af komiteens rapport i konferencens plenum blev rapporten med de af komiteen vedtagne konklusionsforslag tiltrådt, idet dog såvel arbejdsgivergruppen som flere regeringsrepræsentanter forbeholdt sig deres stilling til forslagene i den foreliggende form.

Konferencen bestemte endvidere, at emnet skal sættes på dagsordenen for arbejds-konferencen i 1970 til en afsluttende 2. behandling.

7. Fastsættelse af mindsteløn og beslægtede problemer af særlig interesse for lande under udvikling.

(I. behandling).

ILO har på et tidligt tidspunkt beskæftiget sig med spørgsmålet om fastsættelse af mindsteløn. I 1928 vedtog arbejds-konferencen således en konvention (nr. 26) om indførelse af metoder til fastsættelse af mindstelønninger. Formålet var at undgå udnyttelse af arbejdskraften og det fastslås i konventionen at enhver stat, som ratificerer denne, skal indføre et kontrolleret system til sikring af, at såvel arbejdsgiver som arbejder gøres bekendt med de mindstelønninger, der gælder inden for et givet område, og skal overholde sådanne mindstelønsbestemmelser.

I de siden da forløbne år er der sket en væsentlig ændring af de sociale og økonomiske forhold og ved en resolution vedtaget på arbejds-konferencen i 1964 anmodedes generaldirektøren om at udarbejde forslag til revision af konventionen fra 1928. En ekspertkomité behandlede i oktober 1967 spørgsmålet og fandt, at en revision af de ældre bestemmelser var påkrævet, samt at der ved en revision måtte skabes størst mulig beskyttelse af den ansatte, idet der dog samtidig måtte tages tilstrækkeligt hensyn til vedkommende lands almindelige økonomiske situation. Fastsættelse af mindsteløn måtte anses som et led i landets almindelige økonomiske og sociale politik. De tekster til en ny konvention og henstilling, som blev resultatet af drøftelserne på konferencen i juni, går videre end kon-